

ADATTÁR.

A KEGYENC VÁZLATA ÉS ELSŐ KIDOLGOZÁSA.

(Harmadik közlemény.)

MÁSODIK FELVONÁS.

[A II., III. és IV. felvonás szövege a megjelent szöveggel nagyjában megegyezik, azért ezeknek csak a vázlatát közöljük].

1. *jel.* Pallad beszél, elébb egyedül van azután Eudoxiával, szerelemtől beszélnek, azután jön Marc beszél, hogy Aetz elmenvén megmondotta fiának vigyázna s minden fedezve van s csak azért maradt itt, hogy a veszélytől megmentse — A hercegnő elmegyén futva, Palladot pedig Gaudencz elfogja.

2. *jel.* Fejedelmi palota. — Császár, Herczeg és Heraclius beszélnek Aetzről, hogy elment és hogy a vendégségben zsarnokosan viselte magát — Heraclius már kezdi ingerelni a császár(t)? — Azután beszélnek az éjszakáról. Nagy kifejezéssel beszél, hogy mit csinált — A gyűrűt nem jó volt visszaadni — mond Heraclius — ámbár én már gondolkoztam rólla — nem fog bosszút álni, behívják Heracliust, Sidont. Jön Maxim és mindenik csodálkozására nagyon vígan, ezáltal akarja megmutatni mennyire szereti császárját. — Az italhozója ront be — azután kimegy. — Vitatás a császár és Heraclius közt. Heraclius azt mondja csalvány, a császár annak, hogy pénz és kis kegyelem mindennél jobb.

3.) *Julia* egyedül — sopánkodik — a férje Maxim jó és azt mondja, hogy nekik válniok kell és ő a császár szeretője lesz ezután — kimegy az asszony a másik szobába. — Maxim és Pall. együtt lépnek be ne, hogy smét beszélnie kelljen a mi történt.

Egy más szoba. Marc várakozik Maximra, hogy mondja meg, hogy elfogták fiát — utóljára jön Maxim. Marc elbeszéli neki, mi történt és hogy ő mindjárt elment Gaudenczel ki nem akarta Boethez, de ez nem akarta kiadni, mivel ez Aetz utasítása szerint történt, a míg vissza nem jön Boeth. Maxim (felindul) és kérdezi, hogy mindezt elébe terjesztik-e, hogy a törvények szerint egy polgárt nem lehet. Most mind int. Maxim fejére üt és örül, már most tudja, mitévő legyen. Az ilyen emberek nyakassága sokat segít, — sérteni fog ez, mint a senatust, — ismét mondja Marcnak, mit tegyen. — terjessze elébe, hogy compromittálódik ez által a Császári ház — de sem ezt ne tegye, hanem mást — és pedig hozzon hirt, azután más módon ügyekszik segítni a dolgon. Sietve akar elmenni a mint magába mondja, Sidonhoz, megmondani neki, a császárnak mit mondjon — lárna hallik fel, Marc vissza és mondja, hogy Caustin Julián és Avenár akarnak

véle beszélni. Maxim elkedvetlenül — mit akarnak naplopók most, midőn minden pillanatomban oly becses — jöjjenek, de te Marc menjél, siess — Jönnék az ifjak — Julián beszédet tart és mondja, hogy tegnap Berenicéhez mentek és megtudták (?) — Maxim mondja, hogy próba kell, az ellen holnap levelet hoznak Boethez, ha ezeket megláthatná, amint (?) kell, a ki nagy czélokot sejt a Berenicéhez a szép (?) leányhoz menni — egyébiránt kölesön (?) beszélt el — ifjak elmennek mindent ígérve és azt is, hogy nem ágálkodnak:

[Juliánt és Avenárt ez azzal fogja meg, hogy azt mondja, neki bizonyosságok kellene — ő nem engedi, hogy akárkit is rágalmazzanak, ha tehát bizonyosságokat nem adnak, feladja a császárnak, min ők megijjednek, — ő nevet és egy pár vigasztaló szót mond nekik. —

Ide jönnek a Senatorok Martól hivatva és nekik is eléjébe terjeszti, hogy mi szégyen történt egy római Senatoron, mit, mondja, hogy majd a császárnak fogja elibe terjeszteni.]

Maxim menni akar, de egy más (?) jön és mondja, hogy felesége, ki beteg volt, akar hozzá szállani² — Maxim oda akar futni, de még gondolkodik, majd izen, mond neki majd este mindent tud, akkor beszélek véle.

4.) Fejedelmi palotában egy szoba — Sidon. Maxim beszél vele talám, de keveset, hogy ki ellen fordítsa jóslatát. — mondja, hogy már Maximmal beszélt és úgy fogja elintézni a dolgot, amint kívánta — a Fejedelem bejön és minden jókat jövendőül neki Maximról. Mindenféle roszzat Aetziusról. —

5.) Senatus. Utoljára mondja Maxim, hogy ők késztessek (?) fel a Fejedelmet Aetz ellen. De úgy terjesszék eleibe a dolgot, mintha az ő jogai volnának csak. Maxim jön ki velök és elmenve megcsókolja kezét, kéri, ígéretöket tartsák meg. Beszélnek arról, amit Maxim kért, megteszik. A leány szomorú. — Az anyja egy kicsit pirongatja, emlékezteti hercegi rangjára, még szól arról is, hogy Maxim nagyon nagy vonzódást mutat, többet mint előbb.

7.) A titkos szállás. Juliát átadja Maxim a fejedelemnek.

HARMADIK FELVONÁS.

1.) A fejedelem, a császárné és a Senatus — mondja a császár, hogy meg akarja szabadítani őket — Maxim mondja nekik, hogy azért hívta őket egybe, hogy halják, hogy a király kívánja, hogy fia szabadságba — Azután kéri ezt Boeth előtt megmondani — Boethot elhívattják, de ez azt mondja, a Császár többszöri nyilatkozatára, hogy nem. — A Császár haragszik, Boeth pedig azt mondja, hogy írni fog és elmegy. — Maxim gúnyolja a Senatust és a császári familiát, — azt mondja, hogy neki nem személyesen fáj a dolog. Menjenek, mondja, könyörögni Aetz előtt, mert a Senát, mert a császár nem elég hatalmas, a levelekre is emlékeztet, melyeket orozva kapott. — A Senatus elmegy. — kéri a császárnét, hogy vezethesse vissza, mivel már ez. . . fia fogva van — A Császárnéval el megy, de ismét vissza jön. — Beszél vele, — azt mondja, hogy neki az inkább fáj, ami a császáron történt, mint ami a fián. — Azután szemléli szerénységgel a leveleket, melyeket (?) melyeken)

¹ A [zárjelbe] tett részek a lap szélén avval a megjegyzéssel, hogy: *ez előbb* jön.

² [Feleségével így talán beszél is]

megindul a Császár. Mindig tanácsol, mintha a császárt valami nagyra akarná vinni és mikor a császár proponál, azt mondja, azt nem mondom, mikor elmegyen megdicsérik mindketten. A Császár azt mondja Aetznek veszni kell. — Heracliusnak mondja, kérdezősködjek, mennyi meghitt ember van. — kik orozva.

2.) jel. *Maxim szobája.* Avien Trigetz Bazil Cajus és Fulgencz várnak Maximra. utoljára be jön, kérdezik, mit tegyenek, nem látnak (?) menedéket, mert még sokkal rosszabb lesz a haza dolga, ha Aetz helyett Heraclius uralkodik ő most is azt mondja kompromitáljanak (?) és siessetek, mert már nem sokára távoznia kell, a patricziusért küldtek és netalán még ma itt terem — de hát csináljatok valamit. Ha, ha, ha mivel ez unszol és utoljára kimegy s azt mondja, dolga van a császárral, valami új mulatságra kell menni. Ezek egyedül maradnak és csodálkoznak azon nagy változáson, melyen keresztül esett és kivált, hogy a feleségét neki ált adta. Fulgencz ezt nem hiszi.

4. jel. A császárné várja, mert órát adott neki Maxim — azután Maxim szerelmes declamatiót mond neki, azt is, hogy feleségít ő miatta — de zaj támad és el kell menni.

[3. előbbi. Aetzius és fia, Gaudencz. Mondja, hogy Boeth küldte őt, jöjjön vissza sereggel. Aetz megvetvén a Császárt sereg nélkül akar jönni — azután meg Orest jön erre elhatározódik, hogy jön] [szükség, hogy Heracliuszal beszéljen Maxim. A Fejedelemmel is bordélyházakról beszél — kéri hogy ne mondja senkinek.]²

5. jel. Nagy terem. *Heraclius. Avenár Julián és Fulgenczel,* kérdezi, hogy ők nagy tettekre készek-e — ők göggel azt mondják, hová készek, ezen örvend, ezek Brutusokhoz hasonlítják magukat, elmennek. — Heraclius nekik jutalmat ígér. — A Császár azt kérdezi, hogy vannak-e emberek, akikre számolhat, mert ő maga akar hősi tettet kivívni. Heraclius előszámlálja a segédekét és őt erősíti a Császár. *Maxim* belép, a Császár beszélni akar, de Maxim nem hagyja. Mindig úgy mint előbb késételve, de nem mondva semmit is. Hírek, hogy Aetz meg érkezett — Maxim azt mondja, megjött, de nem mond semmit se. — A Császár üzeni szolga által *Heracliusnak*, hogy jöjjön, hozzá mennek, — Heraclius sok (?) rendelkezéseket (?) teszen, (?)

6. — *nagy terem.* Császár — Aetz, Boeth, Gaudencz, Orest, Vigil és a Senatorok mind vitatkozás támad a fogatás felől, a senatorok reprezentálnak. — Maxim is beszél élénken és gúnyyal, hogy ő hallgatott volna, ha ebben csupán a fia sérelmét látta volna — de nem az ország és fejedelem vannak ez által megsértve. — Császár is keményen szól és mintegy utall a kifejezésekre. — Aetz azt látja, hogy leveleiből, — mondja, árulók vannak, de parancsot ad, hogy fiát kibocsássák, Palládót és gyűrűvel elküldi Orestet. . . — A Császár azt mondja, hogy azér (?) is megmutatja neki, csak jöjjön a mellékszobába. Boethal és Gaudenczel be mennek a Császárral együtt. A senatorok egymásközt suttognak, mondják, hogy talán valami terv készül.

¹ Törölve.

² Lapszélen.

— de Maxim azt állítja gúnyjal, hogy bizonyosan egyeződnek a Császárral. A Császár semmi oly vakmerő tervre nem volna alkalmas, csak szabad lányok közt bátor ő, nevet. Azozban az ajtó megnyílik és a *Császár* be jő Aetz nélkül Juliánnal és Avenárral és Constinnal. Kérdik, mi történt ő nagy kevélységgel azt mondja, hogv meg ölte Actiust. — Hogy megijedt látszik az arcokon — Maxim is csodálkozni látszik sok gúnyjal. — Az ifjú emberek egymásközt kérkednek és csak sajnálják, hogy Gaudencz megszökött. A császár dicséri őket, mondja, hogy Maxim helybehagyja. *Maxim* deprecalja (?) — Kérdi a Császár Maximot, hogy mit tart ezen tettéről, hitte alkalmasnak ily dologra. Maxim gőnyjal mondja, hogy a jobb kezét vágta el a ballal, azért szabad néha azt is, ha abba a fene esik bele. — Ő nem vitatkozik felette. (*alatt zúgás*) *Maxim* mintha oda lenn nem egészen méltánylanák tettetted. Menjen le valaki ezen kegyencek közül, hogy már a sok zaj közt a fejedelemnek is kiátson valaki éljent, dicső tetteért. — A senatorok azt mondják Maximnak, hogy veszedelem — már most csak benne bíznak, ki mint látszik, bírja a fejedelem bizodalját. — *Maxim* nem biztat vigyázni kell, úgymond a feleségeitekre és leányaitokra, mert a fejedelem és Heraclius hatalmasok. Jön Pallád kiszabadítva az atyjához fordul és kérdi, hol van az anyja.

Maxim igyekszik meg nyugtatni, beszélgetnek együtt (a kárpit leesik.) Meg a mondja Maxim. a novas dens (?) már most együtt felforgatják a világot és annyi — — — —, hogy Róma megrendül belé. —

NEGYEDIK FELVONÁS.

1. jel. Maxim a Császár és Heraclius igen elevenen conversalódnak. Maxim egy papirozt tart kezében és olvassa. Mindenféle repraesentatioi a Senatusnak az új taxák tárgyában. Meg az új Senatorok kinevezése tárgyában, Maxim nevet, hogy meri a senatus ezt tenni. Más ha ő császár volna — hiszsz nem lehet hasztalan reá nézve az Aet megöletése.

A császár úgy tudja, hogy Maxim nem volt az ő véleményén a Senatusban — Igen, mondja *Maxim* különben elvesztené minden befolyását, de adjon egy újournét, hogy másképp legyen a majoritás. — Csak kemény a felelet így, ez igen jól van, most maga akar uralkodni a Császár — Heraclius jól mondta és ujjakat nevezni ki — A Császár utóljára approbálja és mondja, hogy jobb tanácsadóra nem talált. Beszélnek, hogy a Vandalok nagy — — — csinálnak, fenyegetnek — Hát, kezdi, elhatározta-e magadat, hogy a Leányodat a Vandaloknak adod (a Genserich fiának). A császár azt mondja, igen. Maxim ezen a véleményen van, ámbár nem lehet publice, mert ő befolyást vesztené — Es azután még arra is reflectal (de még elébb), hogy a pór néptől szemtelenség, hogy békételenkedik arra nézve is rendet kell szabni. Az őrtiszteknek meg kell parancsolni, hogy ne engedjék a pór népet összecsoportozni, a suttogókat szórják szét. — A Császár behívhatja Juliánt és éppen azt mondja, amit Maxim tanácsolt, hogy menjenek szét szerte a városba és a suttogókat hajtsák szét. — Maxim mondja gúnyjal, hogy egy ilyen Heros alkalmas eféle comissióra. Ezt gúnyjal mondja, Julián elmegy. Azután kérdezi, hogy a császár megyen-e a Mars mezejére katonai játékot, mert szép lesz, hahaha — Már ideje van, ő mindjárt — — —

a császár elmegy!) Behívja Maxim Vigilt és Orestet, ez emlékezteti arra, mennyivel tartoznak neki, hogy ők mint Aetz kémjei úgy is megmaradtak, mondja, hogy fejük a kezében, ennél fogva tanácsolja, hogy menjenek egy kicsit mindenfelé a néphez és beszéljenek az Aetz haláláról és mind ezen exactiókról mert tudni akarja micsoda impressiót teszen. — Ezek ígérk és elmennek (annyival inkább, mivel ez a meggyőződésükkel megegyez) Maxim örül és menni akar. — A Császárné jön, megszorodik azon ideán, hogy a leánya a Vandalokhoz menjen. Kéri Maximot, kívánja, hogy inkább Leonak — Maxim azt mondja, hogy a Császár a maga feje szerint indult, nem hátráltatja — Szépeket mond a császárnénak, de semmit sem ígér. A Császárné szemére hányja, hogy nem tesz többet ígéréteihez képest. — Mondja, mennyire sír a leány. *Maxim* mintegy gúnyval mondja, hogy minden, amit tehet, a publicálás, mert meglehet, hogy ha ő még nem approbálja akkor majd maga hátralép, mert a nép szelve mindenre hatással van — Azonban ha a Felsőg veszni akar, nem lehet megakadályozni. Megyen a császárnénak kezét csókolva — A császárné szomorúan megy vissza, mivel itt nem talált reményt.

2. *jel.* Avien, Trigetz, Fulgencz és Pallád az utszán mennek, Maximot keresik — Mintegy egybe akadnak Maximmal, ki a másik oldalról jön, az mondják, hogy keresték. — Midenféle sérelmek miatt, melyeket tett a császár. — Hát már mi lesz? Ő nem segethet a dolgon. — A Császár a maga feje szerint cselekszik. Mind kéri, de nem lehet. *K.* — Hát mit szül? *Maxim* Majd valami nép zendülést. Szép lessz, mulatságos lessz, még soha nem láttunk nép zendülést. — Mondja, hogy sok dolga van mindenféle kommissiókat elrendezni. — (Fulgencz haragszik apjára és mondja, hogy már tudja, hogy hol kell keresni a *lányn*a nézve segedelmet, mivel apjánál nem talál) (Csoportozás támad, polgárok beszélnek egymás közt, azután az örök Caustin és Julián elhajtják őket keményen). Maxim nevetve mutat *eore?* (előre?) és még kiált nekik. — Szép tekintet ugyé, mikor ennyi rend van a városban. Nevet — Adieu barátok, nekem dolgom van — Csodálkoznak mind —

3. *jel.* Julia-háza. Pallád jön oda azt gondolva, hogy valami maitresse a császárnak, nem akarják beereszteni — Segíteni kíván ezen az úton a hazának és magának — Bejelenteti magát, Julia kijön és ekkor reá ismer az anyára... Nem akar neki mindent megmondani az anya, nehogy az apját gyűlölje, pedig az apja közelebb áll hozzá mint ki csak mostohája. — Kemény dolgokat mond a fiú az anyának, melyek azt megrémítik, utoljára meg akarja szöktetni — Az anya utoljára ígéri, elmennek, — küldi a fiát mert itt veszélyes a dolog.¹

4. *jel.* Maxim sétálva jön. Vigilnek és Orestnek mondja, hogy mindent elrendelt-é, nekik is ad dicsőséget, hogy asszonyok ne jöjjenek rini — ezek elmennek azután — Maga nem is örül a bosszúnak. A császár jön Heracliusszal. Haragszik és kivált fél, nagyon fél — Maxim beszél, vigasztalja, de mindig növekedő gúnyval (morgás hallatszik, a nép morgása kívülről) erre utal, mondja, szép comédia, majd ismét kizendülendnek (?). Kéri, Heraclius menne

¹ Lapszálon: fátyol van a Julia fején is. Tehát a fia nem ismer reá és mondja, hogy mit mondjon a fejedelemnek első éjszaka.

ki, mert ennek a Fejedelemnek valami mondani valója van. — Heraclius kimegy, miután mindig nevededő bosszúval beszél — Még utoljára emberek után kiált és kinyitódik az ajtó és ő kérdezi, hogy kivégeztetett-e már Heraclius. Mondják, igen. No hát már a te órád is jött és keresztül szúrja a Császárt törivel. — Azután úgymond vigyétek ki a holttestet és vessétek ki a sárba a kegyenceivel együtt, had örüljön neki a nép (elviszik a nép kiált: éljen Maxim az Aetzius bosszúlója) Julián, Avenár és többen (csodálkoznak ugyan, hogy a császár meghal, de mindjárt mondják, ha meghalt, éljen az új!) had kiálthassuk őt ki Császárnak — Kiáltják: Éljen az új császár — kimegy a tornáztzra — azután reflexiókat csinál a czudar népről. A Senatus jön neki gratulálni mint császárnak. Fulgencz inti, hogy nagyot követel a Theodosia fia. — Azonban hívják őt egy asszonyhoz, aki ott lakik. Maxim tudja, hogy a felesége — menjenek, úgymond — a nagy terembe, mindjárt ott terem és feleségét elhozza, ki hosszú távollét után megérkezett.

5. jel. Maxim — Julia — Julia elébb egyedül engedelmet kér az istennek, hogy mer ilyet vétteni, de türheti-é tovább ezt azonban nem mondja ki. Azután jön Maxim, felfedez mindent. Örül az asszony, nagyon örül és köszöni is, de már késő, megmondja, hogy mérget vett. Hallja az éljen kiáltásokat, de nincsenek már szárnyai, neki itt kell maradni, egybe-rogynak. Maxim kétségbeesés van arczán — ő akiért mindent tett, akiért annyit állott ki, nincsen többé, megtudott volna mindent már ezentúl engedni, most meg csak a bosszú örömeit lehet neki élvezni.

6. jel. Nagy terem — nagy sokaság, senatus, udvaroncok mind ott vannak. Maxim kivezeti a Császárnét a sokaság eléibe és minekutánna beszédet tartott ahhoz, *maitresseinek* declarálja gúnnyal — ez a székébe rogyik, de Maxim felemeli. A fia, Pallád oda jön és ellene mond erőssen apjának. — Az apja azt mondja fiának, rosszul tudja, milyen gyűlést (?) tart, itten ne szóljon. — A fia azt mondja, hogy nem állhatja meg, mint udvarnoka a Császárnénak nem hagyhatja el. (Maxim vectával elviteti fiát lakhelyére. — (A kárpit leesik).

[Mint a IV. felvonás 4. jelenete, itt a fent már vázlatban közölt megfelelő rész kidolgozása következik. Ez megegyezik a nyomtatásban megjelent V. felvonás 1. színével. Most, mint a IV. felv. 5. jelenete a nyomtatásban megjelent V. felvonás 2. színe következik, de eltérő szöveggel, így.]

Ötödik jelenés.

(Julia szállása mint elébb.)

(Julia egy széken ül, nyugtalanság látszik arcán, szemei egy előtte az asztalon álló főenyőrára vannak függesztve) Múlnak a becses percek s ő nem jön. Én balga, hát mi hozná őt ide hozzám, hogy jönné a hatalmas, büszke kegyenc, mert ő már rám nézve nem egyéb, az eltaszított, lealázott nőhöz (?) Dús nem szívesen legelteti szemeit az útjába akad t koldus fertezett rongyain, az egészséges a szegény fekélyesnek sebeitől undorodással elfordul. S épen az, kit annyi gyönyörök csábjai környeznek szüntelen, kinek hatalmában áll bűnit elfeledni örökre, mi okból sietne azon nyomorúság szemléje által, melyt ő okozott, magát kinzani.

(Hallatszanak a nép öröm kiáltásai kívülről) Ismét egy örömnünp. A nép megszelidült. (Tört hangon) Nem, nem! én többé nem látom (pauza, mely alatt fejét kezeibe támasztja.) De őt egy egész hajdani üdv emléke köti még hozzám, a szebb multkor tündére vagyok én neki, mely régi bilincsekkel többé nem fenyeget, csak búcsúzólag int felé — s ő jég hidegen elfordulna? S töllem, ki egykor mindene voltam, egy utósó részvétteljes nyugasztlását is elvonná most, örök elválás előtt. Az ég irtalmas, így nem halhatok meg, ő eljövend.¹ (Ijjedten). Miként érzem magam? — ez gyanús fájdalom volt, nem, nem, még jól vagyok. (órára néz) Ismét egy negyed. (Alant léptek hallatszanak, azután kulcsörgés. a színpadon egy rejtett ajtó lassan kinyílik s Maxim egészen beburkolva lépcsőkön feljön)

Maxim: (halkan) Senki nem látott. (Juliát meglátja) Juliám! Kedves nőm. Császárném! (odafut és szenvedélyel átöleli)

Julia: (kitörő érzéssel) Maxim! (tört hangon) Ez váratlan volt.

Maxim: Váratlan ugy-e Juliám. A meglepő újság még falakon nem hatolt ált. Te elhagyottnak véled magad, Mély elcsüggedésben taglalád a reád mért hosszú nyomorúság reménytelen, kínos perceit, a míg, — oh min kezdjem már (Zaj kívülről) — Nagy dolgok történtek a falakon kívül. Be halul itéled te meg szerelmem ha azokra miket tettem képesnek nem tartád. — A mult bosszulva. Vér mosta le a gyalázatot. Most ismét enyém vagy. — Ki szakaszt el innét?

Julia: Petron, édes Petron — Így, még egyszer így — Ő ez legme-részebb vágyam túlhaladja. Így (fejét Maxim keblére teszi) Már most nyugodtan halok meg —

Maxim: Meg halni! — Ne káromold Istent — Egy egész tartós élet hosszú boldogsága, a nagy világ egész központosult dicsfénye alig ér fel azon kínokkal, miket eddig szenvedtünk s most, miután a temérdek gyötrelmen túlestünk, miután annyi küzdéssel az elraboltat százszorosan nyertünk vissza, mindent egyszerre ismét elvesztém az étellel — Kijátszott lenni egy gúnyos mennyei végzet ált s meghalni, ha, ha — meghalni, ezen szó most még tréfának is iszonyú. Nem, hála az Égnek, még élni fogunk, még éldelni. Jer, nem sejdited mi vár reád (hallatszik a nép örömkialtása) Hallod-e e zajt (?) Halld s tudd meg, mit jelent. Valentinián nem él többé — az Anicia ház, nemzetség legyőzte a Theodosi házat, (?) Egy új császári párt üdvözöl Róma s ez mi vagyunk. (Julia meglepve néz reá) Te valóságnak tartád mi csak szín, állarc volt s nem tudád, hogy te voltál s te vagy erkölcsöm, hitem, kincsem, üdvem, dicsőségem, mindenem, hogy érted az egész birodalom ellen harcra mertem kelni én, egyes gyarló ember s azt legyőztem. Jer kedvesem, — jer. Majd csendesebb órákban elregélem neked az egész, furcsa, borzasztó kalandot. Most nincs idő — most Róma vár reánk — (kűnn: éljen a császár, éljen a császárnő!!!)

Julia: (kitörő szenvedélyel) Tehát ismét nőd vagyok, mond ki még egyszer — ismét nőd vagyok — Feledjünk e pillanatban minden egyebet — ismét nőd vagyok. —

Közl: ROMHÁNYI GYULA.

¹ Lapszélén [kivülről örömkialtások: Éljen Caesar!]